

СОЛЕНЕ НА ДЕЦА

Обичаятъ да се солятъ новородени деца едно време е билъ повесмѣстенъ у насъ. Тоя обичай въ градоветъ почти вече не се съблюдава, а и по селата, подъ влияние на новитѣ учени баби-акушерки, той почва да изчезва. Целта на това солене е била, да не се спарватъ и подсичатъ децата, да не миришатъ на лошо и да не ги хващатъ болести. Соленето е ставало така: На третия день отъ рождението, следъ като окжпять детето, слагатъ го на две голѣми чисти пелени и, до като е мокро още, почватъ да го солятъ съ чиста бѣла пресѣяна соль. Насоляватъ цѣлото тѣло безъ изключение; най-много соль турятъ на ония части, които сж прѣгиватъ: по слабинитѣ, задъ ушитѣ, подъ брадата, подъ мишцитѣ, гушата, колѣнетѣ, по главата и лицето. Следъ това повиватъ детето и го турятъ въ люлката. Отвиватъ го чакъ на другата сутринь. Когато го отвиятъ цѣлото му тѣло е бѣло отъ изсмукване и действието на солта. Тогава детето окжпватъ и съ това се свършва.

КРЪЩАВАНЕ

Като се роди дете, то трѣбва наскоро да се кръсти, защото, ако умре некръстено, едно, като поганче, нѣма да го заровятъ на общитѣ гробища, а друго, че рискува да се превърне въ нѣкой зълъ духъ. Обикновено децата ги кръщаватъ на седмия день отъ рождението имъ, но ако детето боледува, бързатъ дя го кръстятъ още въ деня на раждането му. Кръщаватъ сжщия день още деца, у родителитѣ на които сж измирали предшествующитѣ, защото вѣрватъ, че кръстенитѣ деца сж по издържливи.

Като дойде време за кръщаване, бабата, която е бабувала детето, отива у кръстника съ бѣклица вино, турта и печено едене, да го кани за кръщавка на другия день. Сутриньта тя окжпва детето, повива го и щомъ дойде кръстникътъ, занася го въ черкова. За кръщаването кръстникътъ донася свещъ, китка и кърпа, които се увиватъ въ едина край на повоя. Следъ като священникътъ извърши обряда на кръщаването, детето се